

Pfv.IV.22.118/2012/4.szám

A Kúria a dr. Bacsá Judit Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bacsá Judit ügyvéd) által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű felpereseknek a dr. Győrffy István ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt 5.P.21.136/2011. számon megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.274/2012/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 19. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 180.000 (száznolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet - a felperesek keresetének részben helyt adva - megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait ..-én a .. „...” című interaktív, élő, telefonos műsorában azon tények állításával, hogy - „... telefonálok, .. . Lényeg az, hogy 15 évet dolgoztam egy kft-

nél. A tizenöt évemből mindössze öt évet igazolt le a cég... Most kell utólag beszereznem, bejárnom az APEH-ot, a Nyugdíjbiztosítótól kezdve mindent. Nincsenek az éveim úgymond leigazolva."

- „Képzeld el, nincsenek leigazolva, kezdtem ennél a kft-nél 1993. évben, 2007. február 13. napjáig dolgoztam, de ugye a cégek neve mindig változott, tudja miért, mentegettük a vagyont ide-oda..."

- „Öt évig bejelentettek egy .. céghez, amiről én nem is tudtam... 33 éves munkaviszonnal rendelkezem, most leszek 50 éves... és akkor voltam bejelentve egy budapesti céghez, ahol a munkáltató, tehát a cégvezetők meghamisították az aláírásomat, mindent, ami létezett egy világon."

- „Képzeld, egy .. cégnél voltam bejelentve, hogy ki írta alá az én nevemben a munkaszerződéseimet, nem tudom, nem tudhatom. A cég tagad a világban mindent, a Nyugdíjbiztosítótól, akkor a Magánnyugdíjpénztárnál nem tettek eleget a kötelezettségeknek, és mindössze öt évet, az utolsó öt évemet igazolta le a cég. És ki is mondom a cégek nevét .., és mondom a nagy .., biztos hallja, hogy .., ismeri a .. pálinkát." Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek egymillió forint, a II.r. felperesnek 300.000 forint, a IV.r. felperesnek 500.000 forint kártérítést, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet tábla határozata indokolásában a Ptk. 85. § (1) bekezdése és a PK 13. számú állásfoglalás alapján megállapította, hogy a felperesek egyértelműen azonosíthatók voltak, így keresetjogi joggal is rendelkeztek. Ugyanis az alperes az I.r. felperest hangsúlyozottan nevesítette, a II.-IV.r. természetes személy felperesek pedig a cégvezetők elnevezésből beazonosíthatóak. Rögzítette azt is, hogy a .. Törvényszék 1.Bf.307/2011/4. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú büntetőbíró ítéletét, amelyben a per tárgyát képező kijelentésekkel kapcsolatban, rágalmozás vétségében elmarasztalta az alperest, abban a körben, amelyben a másodfokú bíróság is megállapította a felperesek személyhez fűződő jogának megsértését.

Megállapította az alperes állításának valótlanágát azon közlés tekintetében, miszerint 15 munkaviszonyban töltött évéből a cég mindössze öt évet igazolt le, mivel maga az alperes ismerte el és igazolta, hogy nyugdíja megállapításához a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság mind a 15 évét megállapította, és munkaviszonyban eltöltött időként elfogadta. Valótlanak bizonyult az a közlés is, hogy 5 évig bejelentették egy .. céghez, amiről nem is tudott, mivel .. céghez az alperes nem volt bejelentve. 2003. március 31-én szűnt meg munkaviszonya a ..-nél, ezt követően 2003. júliusában adta el a cég ezt az üzletrészét, amikor az alperes már nem állt munkaviszonyban, sem az I.r. felperessel, sem pedig annak érdekkörébe tartozó cégekkel. Az alperes azt is valótlanul állította, hogy meghamisították a cégvezetők az aláírását. Az alperes az eljárás során elismerte, hogy az iratokhoz

fénymásolatban csatolt munkaszerződéseken szereplő aláírás a saját aláírása. Előadása szerint minden munkaviszonyra vonatkozó okiratát a munkahelyen, az íróasztala fiókjában gyűjtött és az a munkáltatónál maradt, amikor hosszabb időre táppénzes állományba került. A .. székhelye pedig .. volt található.

Valótlannak bizonyult az is, hogy a nyugdíjbiztosító és a magánnyugdíjpénztár felé nem tettek eleget a kötelezettségeknek, a cég mindössze öt évet igazolt le. Az APEH és a magánnyugdíjpénztár az utólagos kimutatásokban valóban munkáltatóként a ..-t tüntette fel arra tekintettel, hogy a munkáltatókat az utolsó cégadatok szerint tartják nyilván. Az .. Magánnyugdíjpénztártól származó folyószámla-kivonat pedig igazolja, hogy a .. a foglalkoztatás első napjától az utolsóig teljesítette bejelentési és befizetési kötelezettségét a felperes tekintetében.

A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában az ügyben eljáró bíróságok a jogsértés tárgyi súlyát jelentősnek ítélték. Köztudomású tényként elfogadták, hogy kedvezőtlen társadalmi megítélést vont maga után a műsorban elhangzott valótlan tényállítás sorozat. A közösség bizalmát megingatta, a felperesek magyarázkodásra kényszerültek, mind saját személyükben, mind munkatársaik által, mindez pedig nem vagyoni hátrányt jelent. A másodfokú bíróság mellőzte a II.r. felperes esetében az indokolásból a nem vagyoni kár összegszerűségénél figyelembe vett orvosi ellátását, mert annak a jogsértéssel fennálló okozati összefüggése nem nyert bizonyítást.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak tartalma szerint a hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének elutasítását kérte. Érvelése szerint a Pp. 206. §-ába ütközik, hogy megállapították az eljáró bíróságok a felperesek beazonosíthatóságát. Ezzel egyenlőségjelet tettek a .. pálinka és annak gyártója közé. Álláspontja szerint nem tekinthető köztudomású ténynek, hogy ki a .. pálinka gyártója. A pálinka 2005-től létezik a magyar piacon, de nem ugyanaz a társaság gyártotta végig, így tehát nem lehet beazonosítani a ..-t, sem pedig annak ügyvezetőit. Hivatkozott arra, hogy „..” elnevezéssel több gazdasági társaság van bejegyezve.

Amennyiben ismert az, hogy ki a .. pálinka gyártója, akkor is további bizonyítást igényelt volna az, hogy mennyire ismert, és kik a tulajdonosai a gyártó gazdasági társaságnak. Ez sem tekinthető köztudomású ténynek. A cégjegyzék szerint nemcsak a II.-IV.r. felperesek a gazdasági társaság tagjai, azonban a további tagok esetében nem történt keresetindítás, illetve büntetőjogi feljelentéstétel. Iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság megállapítását, miszerint az alperes nem vitatta, hogy az I.r. felperes országosan ismert, ennek épp az ellenkezője a valós.

Az alperes jogi érvelése szerint az ügyben eljáró bíróságok tévesen

állapították meg a bíróságok a személyhez fűződő jogsértést. A budapesti céghez való bejelentés körében hivatkozott az APEH tájékoztatására, amely szerint egy .. nevű Kft. nyújtotta be öt éven keresztül az adóbevallásokat. Ez az irat közokiratnak minősül, így a felpereseknek kellett volna azt bizonyítani, hogy az APEH által kiadott tájékoztatás nem valós adatokat tartalmaz. Nem alkalmas a közokirat tartalmának cáfolatára az a hivatkozás, hogy az adószám miatt történt téves tájékoztatás, illetve, hogy a .. értékesítésre került és később ezt a céget nevezték át ..-nek. Tehát az alperes valóban állította, hogy öt évig egy budapesti gazdasági társaságnál volt bejelentve és ez a gazdasági társaság volt az, aki adóbevallását minden évben benyújtotta. Adóbevallást csak akkor adhat be a munkáltató a munkavállaló nevében, ha érvényes munkaszerződése van. Téves az elsőfokú bíróság következtetése a körben, hogy az alperesnek munkaviszonya melyik gazdasági társaságnál és mennyi ideig állt fenn. Álláspontja szerint kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy az alperes évei nincsenek megfelelően leigazolva. A beszerzett igazolások alapján ellentmondás van a tekintetben, hogy az alperes heti 40 vagy 20 órában dolgozott, illetve megállapítást nyert az, hogy a gazdasági társaságok adatszolgáltatási kötelezettségüknek részben nem tettek eleget. Megfelel a valóságnak az az állítás is, hogy az alperes évei nincsenek leigazolva, a hatóságok által megküldött tájékoztatások alapján ez megállapítható.

Valós az is, hogy a cégek neve változott, a felperesek ezt maguk ismerték el meghallgatásuk során, hogy folyamatosan 15 éven keresztül dolgoztak az alperessel, tehát a cégek elnevezése változatlan felállás mellett változott. Az APEH kimutatások alapján megállapítható, hogy az alperes esetében egyetlen cégváltás esetén sem történt meg az elszámolás, az adóbevallásokban annak is szerepelnie kellett volna, ha az egyes gazdasági társaságok esetében a munkaviszony megszüntetése vonatkozásában az alperessel elszámoltak volna. Ilyen azonban az APEH kimutatásokban nincs. Az egyes gazdasági társaságok egymásnak munkajogi értelemben jogutódai voltak, mivel az alperes folyamatosan náluk dolgozott, csak a társaságok elnevezése változott.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott körben vizsgálhatta felül.

A felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi joguk megsértésének megállapítását kérték és emiatt nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is, a jóhírnév sérelmét jelenti többek között, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogokat a (2) és (3) bekezdésekben foglaltak kivételével csak személyesen lehet érvényesíteni. Helyesen foglalt állást a jogerős ítélet abban a kérdésben, hogy a felperesek keresetösségi joga fennállt a perbeli esetben. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható volt, hogy a .. pálinka gyártója az I.r. felperes, ez legalább a környéken mindenképpen ismert tény, így elegendő arra, hogy az I.r. felperes személye beazonosíthatóvá váljon. A II.-IV.r. felperesek pedig a cégiratokból kitűnően ügyvezetőként járnak el e Kft-vel összefüggésben és egyébként valamennyi, a .. pálinka érdekeltségébe tartozó cégnél ügyvezetőként tevékenykednek. Így mindezek alapján rájuk is kiterjedt a felperes nyilatkozata, tehát összefoglalva a felperesek igényérvényesítési jogosultsága nem volt megkérdőjelezhető.

A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a műsorban elhangzott és a felperesek által sérelmezett kijelentések megfelelnek a valóságnak.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében lényegében az ügyben eljáró bíróságok mérlegelését támadta azzal, hogy helytelenül értékelték az okirati bizonyítékokat, amikor megállapították, hogy az interaktív műsorban zajlott telefonos beszélgetés során általa elmondottak valóságtartalmának alátámasztását bizonyítottan tartották.

A Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. Az ügyben eljáró bíróságok e rendelkezésnek megfelelően helytálló, okszerű mérlegeléssel állapították meg a jogvita alapjául szolgáló tényállást. Ennek során iratellenes, okszerűtlen megállapítást nem tettek, így a bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

A cégiratok, az APEH, a nyugdíjbiztosító és a magánnyugdíjpénztár igazolása alapján egyértelműen megállapítható: az alperes bejelentése, a rá vonatkozó adatszolgáltatási és befizetési kötelezettség teljesítése megtörtént. Az alperes nem bizonyította, hogy aláírását meghamisították, illetve hogy a cégek vagyonának mentegetése érdekében változott állandóan az ebbe az érdekeltségi

körbe tartozó gazdasági társaságok neve.

Miután az alperes által a műsorban előadott tényállítások valótlanok és egyben sértő jellegűek, ezért alaptalanul sérelmezte a jóhírnévsértés megállapítását.

A megítélt nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatban a jogszabálysértés alapjául szolgáló értékelhető indokot az alperes felülvizsgálati kérelmében nem adott elő, így e körben sem volt megállapítható a jogszabálysértés.

A fentiekre tekintettel a Kúria jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte a felperesek felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az állam viseli az alperes személyes költségmentessége folytán.

Budapest, 2013. április 24.

Dr. Baka András sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

AM

írnok